

- III. zóna. A II. (székesfehérvári) és VII. (miskolci) csendőrkerületben lévő zsidók – Észak-Magyarország Kassától a Harmadik Birodalom határáig.
- IV. zóna. Az V. (szegedi) és VI. (debreceni) csendőrkerületben lévő zsidók – Magyarországnak a Dunától keletre fekvő déli részei.
- V. zóna. A III. (szombathelyi) és IV. (pécsi) csendőrkerületben lévő zsidók – az ország Dunától nyugatra fekvő délnyugati részei.
- VI. zóna. Az I. csendőrkerületben (Budapesten) lévő zsidók – a főváros és közvetlen környezete.

A sorrend nagyrészt azoknak az elképzeléseknek felelt meg, amelyeket „Kállay magántitkára” 1942. október elején Wislicenynek fejtett ki – és egy sor katonai, politikai és pszichológiai tényező tükröződött benne. A Vörös Hadsereg gyors közeledése miatt lényeges volt az időtényező. Politikailag célravezető volt Kárpátaljával és Észak-Erdéllyel kezdeni, mert a központi és helyi hatóságok, illetve a helyi lakosság kevésbé érzékenyen reagált a „galíciai”, „idegen”, nem magyarul beszélő tömegek, mint az asszimiláltak sorsára. Németországi „munkára” való összegyűjtésüket magyar jobboldali körök kétszeresen is üdvözölték: Magyarország megszabadul az „idegen” elemektől, ugyanakkor a közös háborús erőfeszítésekhez is hozzájárulnak, és ezáltal időben közelebb kerülhet a megszállás vége és a teljes szuverenitás visszanyerése.

Endre eredetileg kifogásolta ezt a sorrendet – a gettósítási programot Budapesten szeretne volna kezdeni. Az elképzelésnek Eichmann különleges alakulata nyerte meg: meggyőzték, hogy kívánatos vidéken kezdeni a műveleteket, az ország északkeleti részével kezdve. Höttl szerint azzal indokolták ezt a döntést, hogy a budapesti zsidók, akik az országban a legtapasztaltabbak és leginkább asszimiláltak voltak, ne tudjanak elmenekülni, a fővárosban és vidéken elrejtőzni.³¹ Horthy július 7-i, a deportálások leállítását elrendelő döntése után Endre gyakran tett szemrehányást munkatársainak azért, hogy nem fogadták meg a tanácsát.³²

A zsidóellenes akciót minden zónában úgy indították el, hogy előbb értekezletet hívtak össze, amelyen a német és magyar zsidótanító munkacsoportok a vármegyei, a járási és a városi közigazgatás vezető tisztviselőivel, s az illető zónában működő rendőr- és csendőrpáncsnokságok parancsnokaival találkoztak. Az értekezleteken többnyire Baky és/vagy Endre elnökölt. Minden meghívott megkapta a megfelelő, szigorúan bizalmas zsidóellenes rendeletek, így a 6163/1944. BM VII. res. sz. rendelet másolatát, és szóbeli eligazítást kapott azok foganatosításáról.

Az I. zóna zsidóellenes hajszájának részleteit egyrészt a belügyminisztériumban április 7-én (lásd fent), másrészt Munkácson, április 12-én